

Amics de Núria

LA LLIGA INFORMA-28

Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria

3r. Trimestre 2019

Santuari de Núria - Casa de l'Església - 17534 - Queralbs-Núria - e-mail: info@amicdenuria.cat - Consulteu la nostra web: www.amicdenuria.cat

Salutació del President dels Amics de Núria.

En aquests darrers anys hem anat recordant els episodis històrics que els documentals presentats a la nostra Associació, pel Sr. Manuel Castellet, l'Exili i el Segrest de la nostra "Mare", la Mare de Déu de Núria, ens va fer reviure uns records sobre uns fets reals i històrics que en el seu moment van fer créixer la nostra esperança de que es resoldrien satisfactòriament. I així va ser. La Mare de Déu va estar forçosament exiliada durant uns anys fora del nostre país per uns fets dramàtics de la nostra història. Igualment fou segrestada del seu Santuari per uns fets de resistència i que en els dos casos va ser retornada a casa seva, al Santuari de la Vall de Núria.

Ara són uns fills que han estat exiliats i empresonats i que la "Mare" pateix i vetlla pel seu retorn a cadascuna de les seves llars, on els esperen els seus familiars i amics.

Si tenim ocasió d'acostar-nos a la Vall de Núria, (ho podem fer espiritualment) on es respira Pau, Amor i Llibertat, fem una reflexió sobre tots aquests fets i demanem a la Mare de Déu protecció per a tots els seus fills.

Des d'aquestes línies us desitjo que passeu tots els Amics de Núria un bon estiu.

Ben cordialment,

Joan Bragulat i Blasi

President.

Seure, asseure i Asseure's

Per Ramon Sangles Moles, professor de català, filòleg, corrector, escriptor i membre de la Junta Rectora.

Tenim aquests tres verbs, quasi sinònims, per a expressar l'acció de fer descansar les anques (el cul, amb perdó) sobre una cadira o a terra o sobre el que sigui. En aquesta fitxa estudiarem bé els significat i l'ús específic dels dos primers verbs (*seure* i *asseure*), i en la pròxima estudiarem el tercer (*asseure's*).

Malauradament veiem que per culpa de la interferència del castellà no els fem servir tal com cal, i tan nostrats que són!

Molta atenció, doncs, en el seu estudi i ús!

— **Seure** és un verb intransitiu, i no duu mai el pronom *es*. No admet l'ús pronominal! Equival a **estar assegut**. Per exemple: **Sec** en un banc. / L'infant **seu** a la falda de la mare. / Si esteu cansat, **seieu** en una cadira. / **Seure** a terra. / Jo **sec** a terra. Allò que no podem dir mai és «he segut l'infant a la falda de la mare» ni «m'he segut a terra» (perquè transformariem el verb *seure* en transitiu, cosa que no és). En tot cas, hem de fer servir el verb *asseure* (transitiu): **Assec** (o **he assegut**) l'infant a la falda de la mare. O bé l'intransitiu i pronominal *asseure's*: **M'he assegut** (o **estic assegut**) a terra.

— **Asseure** és un verb transitiu, que fem servir quan volem dir que **algú fa seure algú altre**, sia una criatura o un malalt. És, diríem, **posar (algú) sobre un suport qualsevol**, de manera que resti descansant sobre l'extremitat inferoposterior del tronc. Per exemple: **He assegut** la nena a la trona. / **He assegut** el pacient a la butaca.

Asseure, a diferència de **seure**, pot convertir-se en pronominal (i llavors torna a ser intransitiu): **asseure's**, com expliquem en la fitxa número 91.

— **Asseure's** és un verb intransitiu, i equival a **seure** pel que fa al significat. Podem dir, doncs: **M'assec en una cadira** (equivalent a: **sec en una cadira**). **Seure** i **asseure's** els podríem distingir en el fet que **el primer és passiu**, mentre que **el segon és actiu**; en **asseure's** hi ha l'acció d'un mateix de **posar-se a seure**.

Diguem-ho així: **seure** és com **dormir**, i **asseure's** és com **adormir-se**. Els dos primers són intransitius; en canvi, els dos segons són reflexius, i, per tant, l'acció que representen és la d'un sol participant. Ara bé, si aquests els fem servir en la versió purament transitiva (i no pas reflexiva): **asseure** i **adormir** (**Vull asseure el nen a taula**, o **Quan canta adorm les feres**), aleshores hi ha un agent i un pacient, que gramaticalment és el complement directe, semblantment com passa en el pronom reflexiu. Però fixem-nos que en la versió reflexiva no hi ha pròpiament un agent i un pacient sinó que l'un i l'altre són la mateixa persona.

No cal dir que les formes «assentar» i «assentar-se» **són totalment incorrectes** amb el sentits esmentats en els dos verbs estudiats en l'anterior fitxa i en el d'aquesta. No els podem, doncs, fer servir mai en el sentit de **seure** o **asseure's**. El seu significat l'estudiarem en les dues pròximes fitxes.

Remarquem, encara, que **no hem de dir mai**:

«Ens vam assentar mitja hora», sinó: **Vam seure mitja hora**. Ni direm mai: «Ara el jugador baixa les escales i s'assenta a la banqueta», sinó: **Ara el jugador baixa les escales i s'asseu a la banqueta**.

ASSENTAR i ASSENTAR-SE

D'entrada direm que els verbs «sentar» i «sentar-se» **no existeixen en català**. Per tant, eliminem-los absolutament del nostre vocabulari! Després, us recomano de rellegir-vos la fitxa número 64, i també la definició que el diccionari fa de **assentar** (**assentar-se**).

I és molt significativa aquesta frase; retinguem-la bé:

El cap ben assentat i el cul ben assegut.

Alguns sinònims de assentar i assentar-se

Notem que si no pronominalitzem, aquests sinònims són sempre transitius; en canvi, quan els pronominalitzem, esdevenen intransitius, és a dir, l'acció recau sobre el mateix subjecte que l'executa.

Fundar, instituir, constituir, basar, consolidar, estatuir, fixar, establir, instal·lar, formar, crear, estructurar, organitzar, fer, col·locar, situar, posar, fonamentar. || decretar, ordenar, decidir, apuntar, anotar, inscriure, registrar, passar...

Exemples i extensió dels dos verbs

En forma transitiva

— Posar (alguna cosa) sobre la base, en una posició estable i ferma: **Assentar una estructura sobre els fonaments**. / **Assentar una estàtua sobre el pedestal**. / **Assentar els fonaments d'un edifici**.

— Apuntar, anotar, inscriure, registrar: *Ja l'han assentat per soldat*. / **Assentar una partida en el llibre major**.

ASSENTAR i ASSENTAR-SE

— intr. pron. Pervenir, una cosa que fa moviment, a una posició estable, a un estat de repòs, d'immobilitat: *Com que van enguixar abans que l'edifici s'hagués assentat del tot, s'hi han fet esquerdes*. / *Quan la cúpula estigui ben assentada sobre les columnes donaran per acabat l'edifici*.

— intr. pron. El temps, mudar-se de tempestuós, variable, en bo, fix: *Sembla que el temps s'ha assentat*.

— intr. pron. Assentar-se-li a algú el cap. Posar seny, posar enteniment: *Aquell noi, tan esbojarrat com era, i ara s'ha ben assentat*.

— intr. pron. Un líquid tèrbol, assolar-se: *No belluguis l'ampolla i veuràs com el vinagre s'assenta*.

— intr. pron. Les barres, cloure's de manera que no es pot obrir la boca per a engolir res: **Se li han assentat les barres i quasi no pot obrir la boca**.

— intr. pron. assentar-se bé (o malament) alguna cosa. Fer profit al cos: *Una riulla s'assenta bé*. *Cap menjar no se li assenta bé*. / *Qualsevol medicament se li assenta malament*. Per ext.: *Aquell arrambatge no se li havia assentat gens bé*.

— intr. pron. Establir-se permanentment una població en un territori: *Els colons van assentar-se a l'Oest Llunyà*. Per ext.: *El nou diari ja s'ha assentat completament entre els ciutadans*. / *Aquesta tradició s'ha assentat ràpidament en la nostra cultura*. / *La democràcia s'ha assentat entre la població*.

PRECISIONS

El verb **asseure's** expressa solament la simple acció personal de 'passar de dret (o ajagut...) a la de seure'. **Seure**, en canvi, és romandre, el temps que calgui (o que puguem), en un estat (l'estat de fer reposar les anques en una cadira, banc, butaca o seient qualsevol). **Asseure** és una feina que fas: agafes un nen, un ancià o qui sigui, i el poses en 'situació de seure'.

Una **assentada** significa el fet de deliberar, assegudes, dues o més persones, sobre un tema. *Fem una assentada = posem-nos a parlar d'un tema concret.*

Una **seguda** (o **asseguda**) significa el fet d'asseure's a terra (en un edifici, en un lloc públic, en la via...) per a protestar per quelcom. No diguem mai «sentada», que això és de la parla castellana. Tampoc no hem de parlar de l'escriba «sentat» sinó de **l'escriba assegut**.

No digueu: «S'assenta» (o «senteu-vos») en aquest lloc, sinó: **S'asseu** (o **seieu**) en aquest lloc. Tampoc no digueu: *Va «sentar» la nena en la cadira, sinó: **Va asseure la nena en la cadira**. Ni digueu: *Aquest menjar no m'ha «sentat» bé, sinó: *Aquest menjar no se m'ha posat* (o **assentat**) bé.

Ho he sentit fa dues hores en ple carrer; una senyora ho deia a una altra: *Cada dia «sento» la Neus en la «camilla» perquè mengi. No! Cal dir: *Cada dia assec la Neus en la llitera perquè mengi*. Fixeu-vos que ací, per culpa del castellà, la senyora fa servir la primera persona del verb *sentir*: *jo sento* per a expressar el significat del verb *asseure*: *jo assec*.

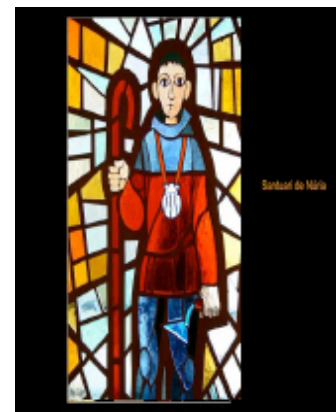
Projecte Llar Amadeu, al Santuari de Núria.

La "Llar Amadeu" al servei de la pastoral juvenil i del pelegrí

En el full anterior, La Lliga Informa-22 vàrem explicar la història d'Amadeu perquè entenguem els motius que han portat el nostre consiliari a anomenar "Llar Amadeu" un futur espai al servei de la pastoral juvenil i del pelegrí. Els Amics de Núria anem col·laborant en aquesta obra.

Es poden fer donatius (desgraven) al Santuari de Núria indicant "Llar Amadeu" al compte corrent:

Caixabank : ES80 2100 8108 0323 0005 8976

Crònica Romiatge Sant Pere. (Joan Bragulat).

Com ja és tradicional en la nostra Associació, els dies 28 i 29 diada de Sant Pere i Sant Pau, fem el Romiatge al Santuari-Basilica de Núria. Amb la participació de 30 persones vàrem iniciar la nostra pujada al Santuari des de Barcelona, fins al cremallera que ens va acostar a la Vall de Núria. A la tarda tal com teníem previst, férem l'Aplec a l'Ermita de Sant Gil, pregària a la Font del Beat Pere Tarrés i l'homenatge als Presidents i Consiliaris i a tots el socis dels "Amics de Núria" a la font del Dr. Bassols. Després un agradable esbarjo pels voltants del llac.

Amb la pregària de Vespres al Santuari i la Missa celebrada per Mn. Elies, rector de Sant Domènec de Barcelona, on vam participar tots nosaltres i amb un record especial per a tots els "Amics" que ens han deixat durant l'any. Al final de la missa, cant dels Goigs a la Mare de Déu de Núria. Seguidament sopar al restaurant i descans merescut a l'hotel.

El dia 29 de juny, festivitat de Sant Pere i Sant Pau, després d'esmorzar, tingué lloc al Saló de l'Estatut de l'hotel Vall de Núria, la conferència a càrrec del escriptor i filòleg Sr. Miquel Sitjar amb el tema: "*Els nans de Ribes: misteri i realitat*". La conferència va ser seguida pels Amics de Núria i una representació del poble de Torà que com l'any passat varen pujar a Núria. El saló molt ben adaptat per una cabuda de 55 persones, on

el conferenciant Sr. Sitjar, va exposar el tema dels nans de Ribes i que tots el presents vam escoltar amb molta atenció i sorpresa.

Abans de les 12 del migdia ja estàvem instal·lats al Santuari, per participar a la Missa solemne per la festivitat de Sant Pere i Sant Pau, celebrada per Mn. Fermí, rector de Torà, que en la homilia tingué un record per Mn. Joan Perera que no pogué assistir a la diada. Acabada la Missa solemne i amb el Cant dels Goigs a Llaor de Sant Pere, es va iniciar la processó cap l'esplanada del llac, on es va fer la benedicció de les pastures i dels tradicionals panets i farinetes amb degustació de tots els presents.

A la tarda després de dinar, ens vàrem dirigir al Santuari per el comiat a la Mare de Déu, assistint al concert d'orgue a càrrec del professor d'orgue i concertista, Sr. Josep Ma. Mas i Bonet, que ens va obsequiar amb un breu concert de tarda de Sant Pere "*per a una escolta interior, en la pau de Núria*" i amb el cant dels Goigs de la Mare de Déu de Núria acabà el concert i tot seguit marxàrem cap al cremallera i a Ribes on ens esperava l'autocar de retorn a Barcelona.

Sabíeu que...? "100 anys del naixement del Dr. Bassols".(final).

Amb motiu de la commemoració del centenari del naixement del Dr. Ramon Bassols i Genís, la família Bassols vol celebrar aquesta efemèride del seu espòs i pare, nat el 27 de maig de 1.919.

Els Amics de Núria s'adhereixen a aquesta celebració, al que fou fundador de la nostra associació, recordant aquell home extraordinari per la seva senzillesa i tracte humà, amb un article publicat pel soci i llavors membre de la Junta Rectora, Sr. Josep Ma. Jujol, amb el títol: "Recordant al Dr. Bassols".

Recordant al Dr. Bassols.

(Article publicat en el Butlletí "Núria" nº 6 del 1.982 pel Sr. Josep Ma. Jujol)
(continuació de l'article del full La Lliga Informa-27)

La seva alegria fou veure com aquella idea que feia anys tenia, s'havia fet realitat i l'entitat començava a tenir vida oficial el diumenge 15 de juny del 1958, amb una Missa cantada a la Parròquia de la Mare de Déu de Núria de la ciutat de Barcelona, on es concentraren nombrosos amants de Núria, entre ells les trenta primeres famílies inscrites.

Molt animat estava, i amb la Junta de govern s'anaven augmentant el grup d'Amics de Núria, i es planificaven moltes activitats, sempre amb la finalitat d'augmentar la devoció a Santa Maria de Núria i millorar el Santuari i la Vall pirinenca.

L'exposició de Goigs al Santuari, fou el primer acte cultural que es va celebrar a iniciativa d'en Bassols; altres actes seguiren en diferents indrets. Es creà per voluntat seva, el Cor dels Amics de Núria, que actuava en les diverses celebracions.

Inesperadament el 9 de juliol de 1959, moria electrocutat mentre manipulava el motor del seu automòbil, en revisar-lo per anar-se'n en romiatge dels metges a Montserrat. La notícia entristí a tots el nuriencs.

Quina concentració de gent més impressionant fou el seu enterrament! La tristor era la nota comú, es veien plorar els seus pacients. Els comentaris de les seves virtuts i qualitats era constant. El bon metge, l'amic dels pobres, el fundador dels <Amics de Núria>, el gran apòstol cristià, el catòlic practicant, havia mort en aquest món, però sens dubte naixia a la Vida que no acaba mai.

Sinceritat, noblesa, obertura, comprensió, formalitat, optimisme, amor a la família i a l'Església, devoció profunda a Déu i a Santa Maria foren algunes de les seves virtuts.

Autor: Josep Ma. Jujol. (Nadal 1982)

EXPOSICIÓ “JVJOL L’ARQUITECTE DEL COLOR”

El Palau Güell de Barcelona, acull fins el 3 de novembre: *JVJOL, L’ARQUITECTURA DEL COLOR*, una exposició monogràfica que reconstrueix la trajectòria de l’arquitecte, un dels més originals, creatius i personals del segle XX.

La mostra organitzada per l’Ajuntament de Sant Joan Despí, en conveni amb la Diputació de Barcelona, és l’exposició central de l’any JVJOL140.

L’exposició ofereix una panoràmica de la trajectòria vital i professional de Jvjol, des de la seva formació fins els darrers treballs, tot passant per la seva faceta com a professor i teòric de l’arquitectura; per les seves múltiples vessants com a escultor, dibuixant, decorador i dissenyador; per la seva empremta a Sant Joan Despí.

S’hi exposen peces dissenyades per Jvjol, de gran valor artístic i material.

JVJOL, L’ARQUITECTURA DEL COLOR, és la quarta i més àmplia exposició de l’any JVJOL 140, un esdeveniment cultural, artístic i social impulsat per l’Ajuntament de Sant Joan Despí, tot coincidint amb el 140 aniversari del naixement de Jvjol a Tarragona.

Els Amics de Núria es fan ressò d’aquest esdeveniment animant als socis a visitar l’exposició.

Poema del beat Pere Tarrés.

El Full Parroquial de la Diòcesi de Girona de data 14 de juliol del 2019, publica en la seva secció "*Mirador*" el Poema escrit pel beat en la festa de la Mare de Déu del Carme de l’any 1937 -mentre estava amagat- com a felicitació a la seva mare. La Diòcesi de Girona el publica amb motiu de la celebració el dia 16 de juliol de la festivitat de la Mare de Déu del Carme, advocació mariana que compta amb una gran devoció a la Diòcesi, especialment a les poblacions de la costa.

*La Verge que n’és del Carme,
ulls blauets, cara rosada,
quina alegria a l’aubada!
Quina alegria al matí!*

*Els àngels entorn li canten
la glòria que ella es mereix
mentre a son cap s’hi ceneix
la corona del Diví.*

*Per què, per què tanta joia?
Per què tanta alegria?
I un auell que allà venia
digué, tot saltironant:*

** N’és la gran Verge del Carme,
la que al fidel somriu
mentre son Fillet riu, riu...
i els serafins van cantant *.*

RECORDEU: diumenge dia 1 de setembre de 2019 Festivitat de Sant Gil.

En record per els "Amics de Núria" que ens han deixat...

Amics de Núria

RECORDEU: El dia 8 de setembre de 2019 Festivitat de la Mare de Déu de Núria.

El nostre Beat, Pere Tarrés, el primer "Amic de Núria". (M. Àngels Papiol)

Volem tenir un record molt especial per els socis que ens han deixat. Us preguem una pregària per al: **Sr. Joan Vilalta i Boix, i la Sra. Concepció Llosà Gadea, Mercè Porta Aixelà.** Expresssem als seus familiars el nostre condol.

Que reposin en la pau del Senyor i que la Mare de Déu de Núria els aculli per presentar-los a la Casa del Pare.

Com contactar amb nosaltres, Junta Rectora: info@amicsdenuria.cat

* Consiliari: Mn. Joan Perera - tel. 97-273.20.39

* *President*: Joan Bragulat - tel. 93-339.19.98 joanbragulatb@hotmail.com

* *Vicepresidenta i relacions socis*: Rosa Corominas - mòbil: 609.004.791 - rocosa108@hotmail.com

* *Tresorera, activitats i cultura (web)*: Pilar Garcia - tel.93-232.73.95 - pilarirosagarcia@gmail.com

* *Vocal fotografia i mitjans audiovisuals (web)*: Dolors Bassols - mòbil: 679.986.935 - bassolsdolors@gmail.com

* *Secretària, activitats i excursions*: Mercè Trápaga - tel. 93-325.57.55 - mtrapagacua@gmail.com

* *Vocal mitjans comunicació, publicacions i conferències*: Miquel Sitjar - mòbil: 669.406.381 - michaelssitjar@gmail.com

* *Vocal publicacions i cultura*: Ramon Sangles - mòbil: 640.201.085 - ramon@sangles.cat